

OB REKAH BABILONSKIH - Ps 136 (137)

Z. PRISPELI SMO K REKAM BABILONSKIM.

SPOMINJAJOČ SE TE^{H⁷}BE,

SMO SEDLI IN JOKALI;

NA VRBE SMO OBESILI SVOJE KITARE,

SPOMINJAJOČ SE TE^{H⁷}BE,

SMO SEDLI IN JOKALI.

"POJTE," SO NAM GOVORILI

NAŠI SOVRAŽNIKI;

"POJTE," SO NAM GOVORILI

NAŠI ZATIRALCI.

ZAHTEVALI SO, NAJ POJEMO

VESELE PE^eSMI

K. ^DKako naj pojemo

pesem Gospodovo v tuji de^eželi?

Če te pozabim, naj se mi posuši des^enica,

naj se mi prilepi jezik k ne^abu,

če pozabim te^{H⁷}be, Jeruzalem,

v svojem največjem ve^eselju.

Z. GOSPOD, OBRAČUNAJ^a
Z NAŠIMI SOVRAŽNIKI;^e
GOSPOD, OBRAČUNAJ^a
Z NAŠIMI ZATIRALCI,^e
KI SO VEDNO GOVORILI:^{H7}
"PORUŠIMO GA DO TAL!"^e

^D
K. Babilonska

prestonica, zločinka!^e
Kdo bi ti mogel poplačati vse hudo,^D
ki si nam ga prizadela?^e
Kdo bo treščil tvoje otroke ob skalo?^{H7 e}

Z. PRISPELI SMO K REKAM BABILONSKIM.^{a e}
SPOMINJAJOČ SE TEBE,^{H7}
SMO SEDLI IN JOKALI;^e
NA VRBE SMO OBESILI SVOJE KITARE,^{a e}
SPOMINJAJOČ SE TEBE,^{H7}
SMO SEDLI IN JOKALI.^e